

Universitätsbibliothek Wuppertal

Linguarum Vett. Septentrionalium Thesaurus Grammatico-Criticus Et Archæologicus

Hickes, George

Oxoniae, 1705

Widmungsbrief

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1559](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1559)

CLARISSIMO VIRO
 ANDREÆ FOUNTAINE
 EQUI TI AURATO
 GEORGIUS HICKESIUS
 S. P. D.

UM sub prælo esset de Numismatibus Saxonis & Dano-Saxonis dissertatio Tua, *vir doctissime*, ad me misit Clypeum argenteum ejusdem peripheriæ, quam in icone illius ex adverso vides, Reverendus & pereruditus *Johan. Taylor* Ecclesiæ paroch. de *Harlow* in Com. *Essex*. Vicarius, & Ecclesiæ Cathedr. *Petroburgensis* Canonicus. Repertus erat ante x annos à Colono quodam, qui illum forte cum terra vertebat, dum aratro profcinderet agrum quendam qui juxta *Sutton* jacet, *Insula*, quam vocant, *Eliensis* oppidum. In lamina plumbi, cum quinque magni ponderis & pretii aureis annulis, centum Nummis argenteis, *Wilhelmo Conquestore* regnante percussis, catinoque argenteo, cui nihil inscriptum erat, ipse qui in ora superficiæ concavæ inscriptionem Dano-Saxonicam præ se ferebat, affabre erat coagmentatus. Hunc igitur, qui inter Antiquitates Saxonicas locum sibi vindicare videbatur, ne in opere nostro sculptum collocare gravarer, monebant quidam *Φιλαρχαίοι*, præsertim in litteris ad me datis vir præclarus *Johannes Covell* Collegio Christi apud *Cantabrigienses* præfectus. Res etiam ipsa monebat, ut à quo consumendo tempus omnium edax forte temperasset, id publici juris faciendo, posteris & æternitati donarem. Quamobrem, cum de loco illi destinando mecum cogitarem, nullus alius antiquæ Literaturæ Septentrionalis duobus in libris magis idoneus visus est, quam is, qui Numismata Tua continuè sequeretur. tum quod à re nummaria non prorsus alienum cum foret, cum Tuis id connecti Te non moleste laturum crederem; tum etiam maxime, quod in fine Numismatum à Te explicatorum locum opportunum nactus esse viderer, in quo gratum ac beneficiorum memorem animum in Te meum oblato hoc munusculo declararem; qui cum magni laboris, majoris sumptus, & maximi quidem ingenii ac doctrinæ libello Tuo opus meum ornare, ac amplificare voluisti. Accipe igitur, pro summa humanitate Tua *Tabellam* hanc, quam perinde officii in Te mei, ac antiquorum temporum Monumentum in duabus faciebus exhibeo; quarum ambæ prototypum clypeum ad magicum usum esse fabrefactum suadent. Id ut credam faciunt, Primo, *Gyri Runici* qui in superficie convexa cernuntur, quamvis *Runarum* expertes. Secundo, *Runæ* sive potius *Runarum* jugationes, ut opinor, *Magicæ*, quas coelatas in fragmento ansæ argenteæ illi clavis umbellatis fixæ (qua quis prehensum tenebat Clypeum) superficies Concava ostendit. Tertio, ipsa Inscripção, quam Incantamenti genus esse constat; quo quisquis Clypeum in proelio portabat, à metu Mortis securus factus, se invulnerabilem esse putabat. Sic autem à signo Crucis distinctis verbis Inscripção legenda est.

✠ ÆDVVEN MEA GAGEHY O DRIHTEN DRIHTEN HINE A 7ÆRIE DE
 ME HIRE ÆT FERIE BVTON HYOM SELLE HIRE AGENES 7ILLES.

Ut vero magis & incantatoribus, iisve qui se tales fingunt, suum arcani sermonis genus semper est, quo in superstitionum animis fidem & reverentiam cre-

ent: sic ista, quæ suppositis punctis notavi, ex Magico isto & occulto verborum genere esse censeo, utpote quæ nihil, quod scio, significant; aut si quid forte significant, illorum sensum me prorsus latere fateor. Reliqua autem Inscriptio- nis pars, sic, ni fallor, Latinè interpretari fas est:

O DOMINE DOMINE! ILLVM SEMPER DEFENDE QVI ME SECVM CIR-
CVMGESTAVERIT; ILLI VOTA SVA CONCEDE.

Hæc precationis formula adeo consecratos & quasi munitos Clypeos, *δαντεροποις* esse factos ignari credulique cujusvis ordinis homines existimabant. Adeo ut qui id genus ullum contra plagas quasi Amuletum in prælio gestaret, securus à metu Vulnerum pugnabat.

Supra dixi Clypeum hic exhibitum in agro quodam *Insulæ Eliensis* esse inven- tum. Quæ palustris Regio, eaque maxima, cum olim esset, loci ingenio freti Proceres quidam Angli contra Gulielmum Conquestorem arma illic movebant. Hinc vero simile esse puto illum cum Gaza quæ cum eo applumbata erat reperta, Ma- gnatis alicujus fuisse peculium, qui cum aliis Normannici jugi impatientibus in paludosa terra ista Natura adeo munita à Normannis novis Dominis se suosque cum armis tutari voluit. Hæc, ad Te raptim, verbis tantum non extempo- ralibus scripsi, *celeberrime Fountaini*. Quæ oratum candidum Lectorem velim uf- que adeo ut accipiat, donec aut Tu, Tuusve *Willisus* avo *Thoma* nepos dignif- simus, aut alius aliquis rei Antiquariæ scientia vobis par, rei tam spissa Nocte obvolutæ uberiolem Lucem accersat. Vale. Dabam pridie Kalend. Octobris. A. D. M. DCC. IV.

V O L U M I N I S P R I M I

F I N I S.